

ת"פ 30361/10/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד פאיק שוויקי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 30361-10-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' שוויקי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
בעניין:

המאשימה

נגד

פאיק שוויקי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג ורוטל אהרונוביץ

ב"כ הנאשם: עו"ד ארז אדיר רביב

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירת **הסעת שישה או יותר שוהים בלתי חוקיים**, לפי סעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.6.14, בכביש מספר 1 סמוך למחלף לטרון, נהג הנאשם ברכב שחלונותיו שחורים ווילון מכסה את חלוננו האחורי. באותן נסיבות הסיע הנאשם ברכבו 8 שוהים בלתי חוקיים.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 66, נשוי, אב לבת וסב ל- 5 נכדים. בעל השכלה של 4 שנים. עבד במהלך חייו כנהג. מזה 4 שנים אינו עובד בשל מצבו הבריאותי. סובל מבעיות לב ונשימה ומוכר במוסד לביטול לאומי כנכה בשיעור של 60%. רעייתו סובלת מבעיות רפואיות שונות ומוכרת במוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100%. בהתייחסו לעבירה, נטל הנאשם אחריות חלקית. לדבריו היה בדרכו לאזור המרכז ונענה לבקשה של אדם אשר אינו מוכר לו, להסעת השב"חים. לדבריו לא ידע כי אין להם אישורי שהייה ולא קיבל כל תגמול למעשיו. שירות המבחן ציין בפני הנאשם כי עמדתו נשמעת בלתי אמינה ואולם הנאשם התבצר בעמדתו ומשכך התקשה שירות המבחן לעמוד על המניע לביצוע העבירה. עם זאת ביטא הנאשם צער על הסתבכותו וכן הכרה בהשלכות האפשריות של מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם מתפקד אשר העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו. נוכח החשש להידרדרות במצבו הבריאותי וכן נוכח מצבה של רעייתו, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל ולהסתפק בהטלת מאסר קצר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד יעקב שטרנברג ורוטל אהרנוביץ, הנאשם יליד 1950, לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2007 בגין הסעת שב"ח, בגינה אף ריצה מאסר בעבודות שירות. כמו כן לחובתו 149 הרשעות תעבורתיות, כולל עבירות מסכנות חיים. הנאשם הסיע 8 שוהים בלתי חוקיים. הערך המוגן שנפגע הינו זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן הסיכון הביטחוני הנגרם כתוצאה מכך. התסקיר בעניינו של הנאשם שלילי, הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו. מתחם העונש הינו בין 5 ל- 13 חודשי מאסר בפועל. הנאשם כבר הורשע בעבירה דומה בעבר ונידון לעבודות שירות ולמרות זאת שב וביצע את המעשים. הדבר מלמד כי אין עליו מורא. חלוף הזמן אינו עומד לזכותו של הנאשם, שכן הוא בחר שלא להתייצב לדיונים בעניינו ולבסוף התיק נמחק לצורך איתורו. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר למשך 8 חודשים לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל ועל תנאי וכן קנס.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ארז אדיר רביב, הנאשם הודה בכתב האישום כבר בחודש מרץ. הנאשם לא שינה את כתובתו ולא ניסה להתחמק מהדין. ואף אותר בקלות בגין תיק אחר על ידי שלוחת תביעות אחרת. הנאשם פעל בתום לב, הוא ביקש לסייע לאחר שנתקע בתחנת דלק. הנאשם הודה, קיבל אחריות והביע חרטה על מעשיו. הרשעתו הקודמת היתה בגין אירוע שהתרחש בשנת 2004. הנאשם אינו אדם צעיר, מוכר כנכה על ידי הביטוח הלאומי, מתקיים מקצבה, רעייתו אף היא חולה מאוד, מוכרת כנכה על ידי הביטוח הלאומי ולשניהם חובות. שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח לא תשרת את האינטרס הציבורי. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות וקנס.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם פגיעה פוטנציאלית בביטחון מדינת ישראל ובסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. יש להגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל הסיכון הביטחוני הטמון בעבירות מסוג זה שכן המסיע אינו יודע מהי מטרתם האמיתית של הנוסעים אותם הוא מסיע.
9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם הסיע בתוך תחומי מדינת ישראל 8 שוהים בלתי חוקיים, שעה שהוא אינו יודע את זהותם ואת כוונתם.
10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים החל ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופות משמעותיות (ראו בין היתר ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13); רע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (28.4.13); רע"פ 2210/11 **באזין נ' מדינת ישראל** (24.3.11); עפ"ג (מחוזי ים) 17752-05-12 (28.4.13)).

מדינת ישראל נ' דבש (20.5.12); עפ"ג (מח' י-ם) 16815-05-15 **אבו ליל נ' מדינת ישראל** (30.6.15); עפ"ג (מח' י-ם) 19255-06-14 **מדינת ישראל נ' רשק** (11.3.15); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 36697-06-14 **קיעאן נ' מדינת ישראל** (11.1.15); עפ"ג (מח' י-ם) 2593-06-10 **מדינת ישראל נ' ג'מיל** (17.6.10); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 2721-09-14 **מריסי נ' מדינת ישראל** (7.12.14).

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הסיע 8 שוהים בלתי חוקיים בתוך תחומי מדינת ישראל. לנאשם אין יכולת לדעת מה כוונתם האמיתית של האנשים אותם הוא מסיע, ועל כן במעשיו אלו יצר סיכון לפגיעה בתושבי מדינת ישראל.
12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-3 חודשי עבודות שירות ועד ל-13 חודשי מאסר בפועל.
13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם יליד 1950, נשוי, אב לילדה וסב ל-5 נכדים. הנאשם סובל מבעיות בריאותיות משמעותיות ומוכר כנכה בשיעור של 60% על ידי הביטוח הלאומי ומתקיים מקצבה. רעייתו אף היא סובלת ממחלות ומוכרת כנכה בשיעור של 100% על ידי הביטוח הלאומי. הטלת עונש מאסר, גם אם לריצוי בעבודות שירות, תפגע בו ובמשפחתו ללא ספק. הנאשם הודה במיוחס לו והביע חרטה, הגם שבפני שירות המבחן התקשה לקחת אחריות מלאה למעשיו. חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (יוני 2014) אינו עומד לזכותו של הנאשם נוכח העדר התייצבות לדיונים אשר הביא למחיקת התיק עד לאיתורו של הנאשם. לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של הסעת שב"ח ואיומים, אשר התיישנו בשנת 2014. עבירת הסעת שב"ח בוצעה בשנת 2004 ובגינה נדון הנאשם בין היתר בשנת 2007 לעבודות שירות. כמו כן לחובתו 149 הרשעות תעבורה, האחרונה שבהן משנת 2014.
15. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב ללקיחת האחריות החלקית של הנאשם וכן לעובדה כי כבר הורשע בעבר בעבירה דומה וריצה בגינה מאסר בעבודות שירות ולא היה בכך כדי להרתיעו.
16. בתיק מקביל שנדון בבית-משפט השלום בירושלים נדון הנאשם לחמישה חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. בנסיבות אלה, סבורני כי יש להורות על ריצוי מאסר בכליאה ממש, ולקבוע שחלק מן התקופה תרוצה בחופף ומחצית במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק המקביל.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **8 חודשי מאסר בפועל.** מתוך תקופה זו, שלושה חודשים ירצו במצטבר והיתרה בחופף לעונש המאסר שנגזר על הנאשם בת"פ 26194-04-15 בבית-משפט השלום בירושלים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 1.1.17 לא יאוחר מהשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או

דרכון.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ככל שקיימת הפקדה בהליך המ"ת, הרי שלאחר התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו, יגיש ב"כ הנאשם הודעה על כך לבית-המשפט, ובכפוף לכך ישולם חלק הקנס מתוך ההפקדה.

ד. פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מיום שחרורו מן המאסר, וזאת במצטבר לכל פסילה נוספת שהוטלה על הנאשם. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו או הצהרה מתאימה במזכירות בית המשפט.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר עבירת הסעת שב"ח.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, בנוכחות הצדדים.